

Eduard Möricke,
Um Mitternacht

Gelassen stieg die Nacht ans Land,
Lehnt träumend an der Berge Wand,
Ihr Auge sieht die goldne Waage nun
Der Zeit in gleichen Schalen stille ruhn;
Und kecker rauschen die Quellen hervor,
Sie singen der Mutter, der Nacht, ins Ohr
Vom Tage,
Vom heute gewesenem Tage.

Das uralte alte Schlummerlied,
Sie achtet's nicht, sie ist es müd;
Ihr klingt des Himmels Bläue süßer noch,
Der flücht'gen Stunden gleichgeschwungnes Joch.
Doch immer behalten die Quellen das Wort,
Es singen die Wasser im Schlafe noch fort
Vom Tage,
Vom heute gewesenem Tage.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas EDUARD MÖRICKE (Eduardo Mojriko, *1804-09-08 – †1875-06-04).*

Arg-759-1524 (2013-01-05 10:10:06)

Vidu ankaŭ: http://gedichte.xbib.de/M%F6rike_gedicht_Um+Mitternacht.htm kaj http://eo.wikipedia.org/wiki/Eduard_M%C3%B6ricke.

Eduard Möricke,
Dum meza nokto

tradukita de Manfred Retzlaff

Eksonĝis kalme la vesper',
la nokto venis al la ter',
la oraj pelvoj de la temp-pesil'
egale kuŝas nun en la trankvil';
kuraĝe fluas de l' supro de l' mont'
kaj kantas susure la akvoj de l' font'
pri l' tago,
pri la tago hodiaŭ estinta.

Pradormo-kant' de l' nokto patrin' -
la fonto ne atentigas ĝin;
la fuĝaj tago-horoj plaĉas pli
sub la ĉiela dolĉa blu' al ĝi.
Kaj ĉiam parolas de l' fonto la flu',
rakontas la akvoj dormante eĉ plu
pri l' tago,
pri l' tago hodaŭ estinta.

*Traduko de la Germana poemo "Um Mitternacht" de EDUARD MÖRICKE (Eduardo Mojriko, *1804-09-08 – †1875-06-04) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1984-06-11.*

MR-100-3 / Arg-759-1525 (2013-01-05 10:13:45)